



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **N. H. T.**
zastoupený advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 3. 2019, č. j. MV-137702-5/SO-2018, ve věci
povolení k dlouhodobému pobytu

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše nadepsaného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán 1. stupně“) ze dne 4. 10. 2018, č. j. OAM-1925-9/ZR-2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byla zrušena platnost žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.
2. Žalobce v žalobě potvrdil, že se dopustil přečinu, když řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, k činu se doznal, spolupracoval, nebránil se uloženému trestnímu příkazu. Žalobce pobývá na území ČR dlouhou dobu, má zde vytvořené komplexní zázemí, má zde zdroj obživy, nikdy v minulosti nebyl trestán ani k jeho osobě nebyly zjištěny jiné negativní skutečnosti. Žalobce namítl, že se správní orgány nedostatečně zabývaly přiměřeností rozhodnutí ve vztahu k žalobcově soukromému a rodinnému životu, neprovedly žádná relevantní zjištění dopadů do žalobcova života. Žalobce k tomu v řízení navrhol svůj výslech, správní orgán 1. stupně jej neprovedl, žalovaná se s touto odvolací námitkou nevypořádala. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č.j. 8 As 68/2012-39, v němž byly definovány podmínky pro přezkum rozhodnutí ve vztahu k povolení pobytu.
3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že v daném případě ani zákon, ani judikatura nestanoví povinnost posuzovat přiměřenost dopadu do soukromého a rodinného života cizince, správním orgánům takové posuzování nepřísluší.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č.150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce byl trestním příkazem ze dne 31.7.2017 č.j. 2 T 134/2017-68 Okresního soudu Praha-západ uznán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst.1 trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 18 měsíců, dále mu byl uložen trest zákazu řízení motorových vozidel v trvání 36 měsíců a peněžitý trest celkem 21 000 Kč. Trestní příkaz nabyl právní moci 2.11.2017. Žalobce ve vyjádření ze dne 1.10.2018 k podkladům v řízení o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu uvedl, že pobývá na území ČR již velmi dlouhou dobu a má zde vytvořené kompletní rodinné a sociální zázemí, z toho důvodu navrhuje sepsání protokolu, kde uvede veškeré relevantní skutečnosti. Platnost žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu byla zrušena rozhodnutím správního orgánu 1. stupně ze dne 4.10.2018 s tím, že správní orgán se řídil § 37 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., v příslušném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), proto mu nepřísluší zabývat se dopadem do soukromého a rodinného života cizince. Podle správního orgánu 1. stupně nebyl ani porušen článek 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, když žalobce je

dospělý, zaopatřený, pochází z bezpečné země (Vietnam). Na území ČR pobývá jeho dospělá dcera (na základě povolení k dlouhodobému pobytu), zatímco žalobcova manželka s mladším synem nejsou držiteli žádného povolení k pobytu (mají teprve podanou žádost o povolení k dlouhodobému pobytu). O velmi obecném odvolání rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, v němž zopakovala argumentaci uvedenou v rozhodnutí správního orgánu 1. stupně.

6. Podle § 46 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců, pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § ... 37, ... vztahující se na dlouhodobé vízum. Podle § 37 odst. 1 písm. a) téhož zákona, ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
7. Zásadním judikátem pro danou problematiku je rozsudek NSS ze dne 18.12.2008 č.j. 7 As 21/2008-101, jehož závěry jsou opakovaně připomínány i v aktuální judikatuře (srov. např. rozsudek NSS ze dne 21.3.2019 č.j. 5 Azs 88/2018-32). NSS v rozsudku č.j. 7 As 21/2008-101 vyslovil, že *Veřejný zájem na tom, aby na území České republiky nepobývali cizinci, kteří spáchali úmyslný trestný čin, za nějž byli odsouzeni, a mohli by tedy představovat byť jen potenciální hrozbu pro společnost, má obecně zpravidla přednost před právem tohoto cizince žít spolu se svojí rodinou. Použit správního uvážení lze pouze v případech, kdy toto oprávnění zákon správnímu orgánu přiznává, a to pouze způsobem a v mezích zákonem stanovených. Výjimečně však, zejména tehdy, má-li uplatnění správního uvážení vést ke zmírnění tak neúnosně tvrdých dopadů zákonné úpravy na fyzickou či právnickou osobu, že by jejich uplatnění bylo v rozporu s principy, na nichž je založen ústavní řád, může zmocnění ke „zmírňujícímu“ správnímu uvážení být obsaženo v zákoně toliko implicitně, a tedy zpravidla vyplývat z povahy a podstaty příslušné právní regulace.*
8. Krajský soud s těmito závěry souhlasí a nevidí důvod, proč by se od nich měl odchýlit v nyní přezkoumávané věci. Zákon o pobytu cizinců nestanoví v případě zrušení povolení k dlouhodobému pobytu podle § 37 odst. 1 písm. a), § 46 odst. 1 věty první, že by se správní orgány měly zabývat dopady do soukromého a rodinného života cizince. V daném případě zároveň podle obsahu správního spisu nebyl dán žádný zcela mimořádný důvod pro zmírnění neúnosně tvrdých dopadů, jak o nich hovoří výše citovaný rozsudek NSS. Žalobcovu osobní a rodinnou situaci popsal správní orgán 1. stupně v rozhodnutí a žalobce proti těmto skutkovým zjištěním ničeho nenamítal, v odvolání stejně jako v žalobě uváděl jen zcela obecná tvrzení o délce svého pobytu a dosavadní bezúhonnosti. Žalobce ostatně neuvedl žádné konkrétní relevantní skutečnosti ani v podání ze dne 1.10.2018.
9. Pokud jde o navrhovanou žalobcovu výpověď, správní orgán 1. stupně se neprovedením tohoto důkazního návrhu výslovně zabýval na str. 2-3 rozhodnutí. Žalovaná v napadeném rozhodnutí zopakovala důvody, na základě nichž správním orgánům nepřísluší zabývat se dopady do soukromého a rodinného života cizince, a uzavřela, že rozhodnutí správního orgánu 1. stupně je dostatečně odůvodněno, není nepřiměřené ani nepřezkoumatelné. Ačkoli to není v napadeném rozhodnutí uvedeno výslovně, je zřejmé, že žalovaná považovala tento důkazní návrh za nadbytečný a především je zřejmé, z jakého důvodu, přičemž s tímto důvodem se soud ztotožňuje (viz bod 8. tohoto rozsudku). Soud tedy dospěl k závěru, že i přes toto dílčí pochybení napadené rozhodnutí ob stojí.
10. Pokud jde o žalobcem zmiňovaný rozsudek NSS č.j. 8 As 68/2012-39, ten není pro nyní přezkoumávanou věc přílehlavý, neboť se týkal zrušení trvalého pobytu podle § 87l odst. 1

zákona o pobytu cizinců, tedy situace, při níž zákon uvádí výslovně povinnost správních orgánů zkoumat dopady rozhodnutí do soukromého nebo rodinného života cizince.

11. Krajský soud tedy žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
12. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšné žalované nevznikly v řízení žádné náklady přesahující její běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 16. ledna 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu